

výpomoc v mezích §§ 1 a 2 tohoto nařízení, i když škoda není úředně zjištěna, ale jinak hořlivě prokázána.

§ 5.

Povolením výpomoci nevzniká straně nárok na náhradu přihlášené škody. Nebude-li přihlášená škoda nabazena, jest strana povinna k vyžvan příslušného politického úřadu I. stolice zálohu vrátiti.

§ 6.

Pokud se v tomto nařízení mluví o politických úřadech I. stolice, rozumějí se tím na území druhdy uherském administrativní vrchnosti I. stolice.

§ 7.

Obce jsou povinny spolupůsobiti při provádění tohoto nařízení.

§ 8.

Nařízení toto stává se ihned účinným a provedení jeho přísluší ministru vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.	Dr. Gruber v. r.
Dr. Beneš v. r.	Dr. Mičura v. r.
Dr. Engliš v. r.	Husák v. r.
Dr. Burger v. r.	Dr. Procházka v. r.
Dr. Kovařík v. r.	Dr. Fatka v. r.
Průša v. r.	Dr. Fajnor v. r.
Dr. Šusta v. r.	Dr. Brdlík v. r.

Čís. 557.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 5. října 1920

o obchodu bramborovou sadbou.

Dle zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., upravuje se obchod bramborovou sadbou takto:

§ 1.

Hospodaření bramborovou sadbou přísluší zásadně ministerstvu zemědělství.

Výkup a prodej bramborové sadby skupin b), c), d) §u 2 provádí zemske obilní ústavy dle zásad ministerstvem zemědělství stanovených.

Přidělováním bramborové sadby skupin b), c), d) §u 2 může pověřiti ministerstvo zemědělství hlavní zemědělské korporace. Ku krytí režie spojené s rozdělováním smí býti počítán

poplatek, který ustanoví ministerstvo zemědělství. Tento poplatek rozdělovací hrají kupec sadby.

§ 2.

Při bramborové sadbě rozeznávají se 4 skupiny, a to:

- původní (originální) sadba,
- první přesazení původní sadby,
- další přesazení původní sadby a osvědčená krajová sadba,
- obyčejná sadba.

Mimo to rozlišuje se bramborová sadba na:

- stolní brambory, zejména žlutodažinné,
- ostatní brambory, ze ména průmyslové.

§ 3.

Pod a), b), c) §u 2 uvedené skupiny bramborové sadby podléhají uznávacímu řízení, zavedenému nařízením vlády republiky Československé ze dne 27. června 1919, č. 360 Sb. z. a n., a dle zásad uvedených ve vyhlášce ministerstva zemědělství republiky Československé ze dne 27. června 1919, č. 361 Sb. z. a n.

§ 4.

Brambory, které jsou zabrány do uznávacího řízení, nepodléhají, dokud o nich nebude rozhodnuto, záboru pro spotřební účely. Toto rozhodnutí musí se však státi do 15. dubna 1921.

§ 5.

Za uznanou sadbu bramborovou může pěstitel požadovati mimo nejvyšší přijímací cenu, ostatní příplatky a výhody stanovené pro brambory konsumní nařízením vlády republiky Československé ze dne 13. září 1920, č. 520 Sb. z. a n., ještě příplatek za sadbu. Tento příplatek stanovuje se na každých dodaných 100 kg sadby takto:

1. při původní sadbě ušlechtěné individuálním výběrem:

- u stolních bramborů až do 65 Kč,
- u ostatních bramborů „ „ 60 Kč;

2. při původní sadbě ušlechtěné hromadným výběrem:

- u stolních bramborů až do 45 Kč,
- u ostatních bramborů „ „ 40 Kč;

3. při prvním přesazení původní sadby:

- u stolních bramborů až do 35 Kč,
- u ostatních bramborů „ „ 30 Kč;

4. při dalším přesazení původní sadby a osvědčené krajové sadbě:

- u stolních bramborů až do 25 Kč,
- u ostatních bramborů „ „ 20 Kč.

Pro rohlíčky a rané brambory, které dle věrohodného potvrzení picházejí do konsumu pravidelně do 20. července, stanovuje se přejímací cena 140 Kč za 100 kg, byly-li jako sadba odebrány.

Za hromadný výběr považuje se u bramborů onen způsob šlechtění, při kterém bylo potomstvo vybraných trsů aspoň v prvním roce výběru odděleně pěstováno.

Uznávací komise stanoví při jednotlivých skupinách (§ 2) a ve shora naznačených mezích (§ 5) přiměřený příplatek za sadbu dle celkového posudku předloženého průměrného vzorku pohotového zboží. Příplatky za sadbu mohou být požadovány toliko při odebrané uznané sadbě do 15. května 1921. Do této lhůty smí být použito sadby jen ku sázení.

Uznávací poplatky hradí pěstitel; poplatky tyto budou zvlášť stanoveny.

§ 6.

Obyčejná sadba, která jest vybrána zemským obilním ústavem dle rozboru a odborného posudku předložených průměrných vzorků pohotového zboží, přidělí se zemědělským podnikům, které ne mohou svou potřebu osiva uhraditi vlastní sklizní, nebo které ku změně sadby potřebují sadbu cizí sklizně. Za takovéto dobře přebrané a hlíny prosté brambory při použití k sadbě stanovuje se pro dodávajícího hospodáře příplatek za 100 kg při:

- a) stolních bramborech až do 12 Kč,
- b) ostatních bramborech „ „ 10 Kč.

§ 7.

Příhlášky o bramborovou sadbu všech skupin uvedených v § 2 musí být potvrzeny obecním úřadem a okresním (župním) obilním úřadem. Okresní (župní) obilní úřady mají právo zabavití a ve prospěch státu za propadlou prohlásiti originální sadbu přidělenou pěstiteli nad spotřebu a použítí jí v okresu ku sázení dle vlastního uvážení.

§ 8.

Nestačí-li bramborová sadba skupin a), b), c), d) §u 2 ku krytí potřeby bramborů k sázení, může ministerstvo zemědělství uložit korporacím pověřeným rozdělováním sadby bramborové, aby v okresích stanovených ministerstvem zemědělství vybraly v dohodě s okresními (župními) obilními úřady z pohotových zásob konsumních bramborů nedostávající se množství bramborů k sázení. Za takovéto brambory (nouzová sadba) může se přiřknouti příplatek za sadbu až do 8 Kč za 100 kg odebraných bramborů.

§ 9.

Kupec uznané sadby bramborové má dáti při původní sadbě (§ 2 a) prodávací, při ostatní

uznané sadbě (§ 2 b), c) příslušnému zemskému obilnímu ústavu písemně prohlášení, jimž se zavazuje, že odevzdá ze sadby vlastní sklizně jemu k pěstění ponechané tolik, kolik přikoupil. Tento závazek povinnosti přestává, doplní-li se přikoupením uznané sadby pouze dávka dotyčného hospodářství na sadbu příslušející.

§ 10.

Uznaná původní sadba může býti prodávána z volné ruky, avšak vždy jen jménem zemského obilního ústavu a pouze těmi šlechtiteli, jimž takováto sadba příslušnými uznávacími komisemi byla uznána. Prodej uznané původní sadby musí býti ohlášen ihned příslušnému zemskému obilnímu ústavu, okresnímu (župnímu) obilnímu úřadu a příslušné korporaci provádějící kontrolu dodávek sadby bramborové (§ 12) s udáním jména, zaměstnání a bydliště odběratele. Okresní (župní) obilní úřady a zemské obilní ústavy mají právo přesvědčiti se o použití původní sadby, a korporace provádějící kontrolu dodávek mají právo vyzádati si od odběratele ověřené kontrolní vzorky, odebrané při převzetí zásilky železniční stanicí přejímací.

§ 11.

Vyměňovati sadbu mezi pěstiteli (sadbou vlastní sklizně) je dovoleno v téže obci se svolením obecního starosty; mezi různými obcemi téže politické správy okresní (župní) se svolením příslušné okresní (župní) politické správy; mezi obcemi různých okresních (župních) politických správ neb zemí s povolením zemské politické správy, případně zemských politických správ. Při takovéto výměně může býti za lepší zboží připočítán k přejímací ceně a ostatním příplatkům ještě příplatek za 100 kg jako v § 6.

Na Moravsko-Ostravsku obstarává úkoly zemské správy politické ze mský hospodářský úřad v Mor. Ostravě, na Hlučínsku zemský hospodářský úřad v Opavě, na Slovensku hospodářský úřad pro Slovensko v Bratislavě, a na území Podkarpatské Rusi zemský hospodářský úřad pro Podkarpatskou Rus v Užhorodě.

§ 12.

Pěstitel sadby všech skupin jest povinen dodávati přesně podle toho vzorku pohotového prodejného zboží, dle kterého bylo zboží za sadbu uznáno.

Bylo-li uznání sadby vázáno na splnění nějaké podmínky, musí před dodáváním sadby tato podmínka být splněna. Bramborová sadba sub § 2 a), b), c) smí být prodávána jen z přehlížených a z uznávacího řízení nevyřazených ploch.

Pěstitel ručí za pravost označení a jakost sadby.

§ 13.

Aby mohla býti kontrolována jakost dodávané uznané sadby, jsou v Cechách, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi uznávací komise, na Moravě a ve Slezsku moravský zemský výzkumný ústav zemědělský v Brně oprávněny vyžádati si od odběratelů ověřené kontrolní vzorky. Za tou příčinou jsou korporace pověřené přidělováním uznané sadby povinny každý příděl v propise zároveň hlasiti orgánu kontrolou pověřeného.

Korporace provádějící rozdělování sadby bramborové jsou povinny za pomoci svých okrskových rozdělovačů dáti odebrati úředně ověřené vzorky ihned po dojití zásilky uznané sadby bramborové v těch případech, kdy zásilka převyšuje 5000 kg. Příjemce takovéto zásilky jest proto povinen hlásiti okrskovému rozdělovači její dojití, resp. udati, kdy zásilku od železničního úřadu přejme. Aby okrskoví rozdělovači mohli kontrolovati, zda příjemci výše uvedených zásilek plní svoji povinnost, jsou hlavní rozdělovači povinni jim hlásiti provedené příděly současně v opise.

Tato povinnost týká se též okresních (župních) obilních úřadů, pokud jako příjemci výše uvedeného množství bramborové sadby působí.

Neplnění těchto předpisů bude trestáno.

Orgány pověřené kontrolou dodávek bramborové sadby musí hlásiti zjištěné odchylky k trestnímu řízení.

§ 14.

Železnice nebo paroplavební podniky smějí přijímati zásilky sadby pouze tehdy, je-li připojeno k přepravním dokladům pro každou zásilku přepravní osvědčení.

Též pro přepravu sadby po nápravě jest nutno vyžádati si přepravní osvědčení.

Vyhotovovatí přepravní osvědčení pro bramborovou sadbu jsou oprávněny zemské obilní ústavy.

§ 15.

Pokud nejde o čin přísněji trestný, bude potrestán ten, kdo proviní se proti tomuto nařízení podle trestních ustanovení nařízení vlády republiky Československé ze dne 13. září 1920, č. 520 Sb. z. a n.

§ 16.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Zároveň pozbývají platnosti předpisy na-

řízení vlády republiky Československé ze dne 10. října 1919, č. 543 Sb. z. a n., o obchodu brambory k sázení, a nařízení ze dne 17. února 1920, č. 94 Sb. z. a n., kterým se pozměňuje vládní nařízení ze dne 10. října 1919, č. 543 Sb. z. a n., o obchodu brambory k sázení.

§ 17.

Předpisy tohoto nařízení provede ministr zemědělství v dohodě s ministry pro zásobování lidu, železnic a vnitra.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.	Dr. Gruber v. r.
Dr. Beneš v. r.	Dr. Míčura v. r.
Dr. Engliš v. r.	Husák v. r.
Dr. Burger v. r.	Dr. Procházka v. r.
Dr. Kovařík v. r.	Dr. Fatka v. r.
Průša v. r.	Dr. Fainor v. r.
Dr. Šusta v. r.	Dr. Brdlík v. r.

Čís. 558.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 5. října 1920

o stanovení lhůty dle § 9, odst. 3., zákona ze dne 24. června 1920, č. 417 Sb. z. a n., o čtvrté státní půjčce republiky Československé a o účasti majitelů rakouských a uherských válečných půjček na její upisování.

§ 1.

Peněžní ústavy, které přijaly dluhopisy válečných půjček v zástavu, jsou oprávněny, nepoužije-li dlužník, na něhož se vztahuje ustanovení § 12 zákona ze dne 24. června 1920, č. 417 Sb. z. a n., včetně do 15. prosince 1920 svého práva upisovacího, vykonati právo upisovací na vlastní účet dle § 9, odst. 3. a 4., shora uvedeného zákona.

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provésti je ukládá se správci ministerstva financí.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.	Dr. Gruber v. r.
Dr. Beneš v. r.	Dr. Míčura v. r.
Dr. Engliš v. r.	Husák v. r.
Dr. Burger v. r.	Dr. Procházka v. r.
Dr. Kovařík v. r.	Dr. Fatka v. r.
Průša v. r.	Dr. Fainor v. r.
Dr. Šusta v. r.	Dr. Brdlík v. r.